717/04

Den 14. februar 2005 blev i sag nr. 64.024:

xxxx xxxxxxxxxx
xxxxxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har livsforsikring i Topdanmark, påstår selskabet tilpligtet til at ændre hans forsikringsaftale.

Klageren påstår selskabet tilpligtet at ændre hans forsikringsaftale, således at invalide-renten udløber, når han fylder 67 år. Selskabet afviser at have presset klageren til at indgå aftale om ændring af udløb fra alder 67 til 60 år.

Klageren har i klageskrivelsen til nævnet redegjort for baggrunden for sin klage således:

> "Klagen skyldes, at Topdanmark Livsforsikring ikke vil anerkende, at forsikringen skal løbe til mit 67 år, svarende til min oprindelige forsikringsaftale hos Statsanstal-ten for Livsforsikring og mine udtrykkelige ønsker, da jeg blev tvunget af Topdan-mark til at skifte Livsforsikringsselskab i begyndelsen af 1992, jf. skrivelse fra Top-danmark 23.4.2004.
>
> Min forsikring omfatter en invalidedækning på 60 % af årsgagen.
>
> Jeg kom ud for en trafikulykke den 20. august 1991, hvor jeg blev invalideret i en grad, så jeg efter at have gennemgået en lang række smertebehandlinger blev er-

klæret invalid med en nedsat arbejdsevne på mere end 50 % og som senere er blevet hævet til mere end 67 % som følge af uændret tilstand siden 1994.

Invaliditeten henhører primært til hoved og hjerne, med voldsomme smerter, koncentrationsbesvær og hukommelsesproblemer, som gør mig ude af stand til at overskue og klare pressede situationer.

Efter skaden og da Topdanmark overtager min daværende arbejdsgiver, forlanger Topdanmark at min forsikring overflyttes til Topdanmark. Såvel min arbejdsgiver som Topdanmark kendte til min trafikulykke og min situation og var naturligvis bekendt med, at sandsynligheden for, at jeg kunne blive rask ikke var til stede og at jeg havde brug for den maksimale erstatningsperiode for ulykkesforsikringen.

På trods heraf og på trods af, at jeg i flere omgange fastholdt, at jeg ønskede pensioneringsdatoen fastholdt på 67 år, hvilket også blev rettet i Begæring om pensionsordning på min anmodning blev jeg nærmest forfulgt af forsikringskonsulenten, som ønskede datoen ændret til 60 år. Som følge af min sygdom og fordi jeg ikke kunne overskue situationen lod jeg mig presse til at underskrive erklæring om ændring til 60 år. Det var åbenbart lige meget, hvor mange gange jeg fastholdt de 67 år, såvel mundtligt som skriftligt, så skulle jeg vælge 60 år.

Topdanmark fremhæver i skrivelsen af 23.4.2004 at: 'det er klart, at hvis Livselskabets medarbejdere på ændringstidspunktet havde kendt til følgerne af din skade, ville de have rådet dig til at beholde udløbsalderen 67 år'. Da såvel ledelsen i selskabet, Topdanmark Liv og personaleafdelingen i Topdanmark kendte til min skade og mine helbredsmæssige udsigter erkender Topdanmark vel herved, at jeg aldrig burde have været tilbudt en ringere invalidedækningsperiode end den jeg havde i Statsanstalten og at jeg aldrig burde have været presset til noget, som jeg var direkte imod, fordi man med et urimeligt og vedvarende pres udnytter min sygdom og min manglende evne til at modstå presset. Jeg var som bekendt medarbejder i Topdanmark.

Man skal huske på, at det aldrig har været mit ønske hverken at skifte forsikringsselskab eller at ændre forsikringen."

Selskabet har ved skrivelse af 24/6 2004 til nævnet redegjort for sagen således:

"Forsikringen er en Spar Top kapitalpension med tilknyttet invaliderente. Ved forsikredes oplevelse af pensioneringsdatoen eller død forinden udbetales et engangsbeløb. Hvis forsikredes erhvervsevne nedsættes med 2/3 eller mere i forsikringstiden udbetales (efter 3 måneders karens) en månedlig invaliderente ligesom forsikringen (efter 3 måneder) giver ret til præmiefritagelse. Der ydes præmiefritagelse og udbetales fra forsikringen sålænge erhvervsevnen er nedsat med mindst 2/3, dog længst indtil forsikringens udløb eller forsikredes død forinden.

Vilkår for forsikringen er vedlagt som bilag 1.

Sagsfremstilling:

Forsikringen blev tegnet den 1. januar 1992 i forbindelse med en overførsel fra Statsanstalten for Livsforsikring. Forsikringen udløber den 1. februar 2006.

I december 1991 sendte vi H.H. [klageren] 2 tilbud, et, der viser dækningen ved pensionering ved udløb 60 år og et ved udløb 67, så der var mulighed for at sammenligne dækningen. Sammenfatning af tilbudene er vedlagt som bilag 2.

I januar 1992 underskriver H.H. en begæring, hvor udløb er anført til 67 år. I april modtager Topdanmark en erklæring dateret den 30. marts 1992 fra H.H., hvori han meddelte, at han ønsker at ændre udløb fra alder 67 til 60 år. Police udsendes i overensstemmelse hermed. Bilag 3 og 4.

Forsikringen blev overført fra Statsanstalten for Livsforsikring, hvorfor der ikke skulle afgives helbredsoplysninger på tegningstidspunktet.

I 1995 ansøger H.H. om præmiefritagelse samt udbetaling af invaliderente. Efter at helbredsoplysninger samt flere speciallægeerklæringer har været forelagt Topdanmarks lægekonsulent, bevilger vi præmiefritagelse samt udbetaling af invaliderente

for perioderne 1. juni 1995 til 1. juni 2000 og 1. juni 2000 frem til udløb 1. februar 2006. Bilag 5 til 10.

Primo 2004 kontakter H.H. Topdanmark for at høre, om vi vil ændre udløb tilbage fra 60 til 67 år, fordi han i sin tid blev tvunget til at ændre den oprindelige aftale. Efter at have gennemgået sagen og forløbet flere gange, fastholder vi vores afgørelse af, at han ikke er blevet tvunget til at ændre udløb på sin pensionsordning. Bilag 11.

Konklusion

H.H. har en pensionsordning, der udløber ved alder 60 år. Det er H.H.'s opfattelse, at udløb skal ændres til alder 67, fordi han i 1992 blev presset til at ændre forsikringen. Topdanmark fastholder at forsikringsdækningen udløber den 1.6.2006.

H.H. har kontaktet os gentagne gange i 2004 for at høre, om vi vil ændre udløb til 67 år på hans forsikring. Vi har gennemgået sagen adskillige gange efterfølgende, for at undersøge H.H. oplysninger om, at han skulle være blevet presset til at ændre udløb tilbage ved tegningen i 1992. H.H. oplyser endvidere, at Topdanmark vidste, at han var syg, da han blev ansat i Topdanmark. I forbindelse med Topdanmarks opkøb af Aktivbanken samt dens datterselskab Finansieringsinstituttet for Sejlsport blev de pågældende medarbejdere ansat i Topdanmark og deres eksisterende pensionsordninger blev ligeledes overført til Topdanmark - uden afgivelse af helbredsoplysninger.

H.H. anfører i sin redegørelse af den 16. april 2004, bilag 12, at alle medarbejdere i Finansieringsinstituttet for Sejlsport blev 'ufrivilligt anmodet om at flytte pensionsforsikringen fra Statsanstalten til Topdanmark Livsforsikring'. Denne overførsel af pensionsordninger er formentlig blevet aftalt i forbindelse med opkøb af Aktivbanken m.v. Udgangspunktet for alle ansatte i Topdanmark er, at deres pensionsordninger er placeret hos Topdanmark Livsforsikring.

Vi har kontaktet vores personaleafdeling samt den daværende ledelse i Aktivbanken (og Finansieringsinstituttet for Sejlsport) for at få oplyst, om der var kendskab til evt. sygdom hos H.H. G.H.-P., der på daværende tidspunkt var vicedirektør i Aktivban-

ken oplyser, at han ikke havde kendskab til sygdom af en sådan karakter, at det påvirkede H.H.'s evne til at udføre sit arbejde. Topdanmarks personaledirektør (såvel nu som dengang) oplyser, at personaleafdelingen ikke kan bidrage med oplysninger i sagen.

Den afdeling, der håndterer medarbejderpensioner, har således ikke haft mulighed for at vide, at H.H. var syg. Der er ikke indhentet helbredsoplysninger ved tegning, og Topdanmark Livsforsikring kan ikke af egen drift henvende sig til en leder for at høre, om en medarbejder skulle være syg, når der i øvrigt ikke har været indikationer på, at der var tale om en medarbejder med nedsat erhvervsevne. De oplysninger har vi ingen ret til at indhente hos en medarbejders chef.

H.H.'s daværende chef, L.H., har oplyst telefonisk, at han skønner, at H.H. frem til sin fratræden i 1995 arbejdede ca. 30 timer pr. uge 'trods smerter og nakkekrave'.

Der er ingen tvivl om, at H.H. var udsat for et trafikuheld i 1991. På ansøgning om præmiefritagelse og udbetaling af invaliderente udfyldt den 11. oktober 1996, anfører H.H. selv, at han har været uarbejdsdygtig siden ulykken den 20.8.1991, bilag 5. Ved ansøgning om præmiefritagelse samt udbetaling af invaliderente fra den 3. juni 2000, anfører H.H., at han fra den 1. marts 1995 er fuldstændig uarbejdsdygtig.

H.H. fratræder sin stilling i Topdanmark den 28. februar 1995, idet jobbet blev nedlagt i forbindelse med afvikling af Finansieringsinstituttet for Sejlsport.

Ifølge oplysninger i sagen, herunder speciallægeattest fra 1994 fra speciallæge i ortopædisk kirurgi, T.T.J., har der ikke været noget erhvervsevnetab siden ulykken. Endvidere fremgår det af speciallægeerklæring af den 15. juni 1995 fra neuromedicinsk afdeling, H. Hospital, at H.H. blev sygemeldt fra den 28. februar 1995.

Såfremt Topdanmark Livsforsikring ved etablering af forsikringen i 1991/1992 havde haft kendskab til H.H.'s helbredsforhold, så havde man iagttaget dette i forbindelse med, at H.H. ønsker tilbud på forsikring med udløb såvel ved alder 60 som ved alder 67 år. Det ville have indgået som en naturlig del af rådgivningen.

Vi må stille os uforstående overfor H.H.'s opfattelse af at være blevet presset til at ændre udløb fra 67 til 60 år. Når en kunde (medarbejder) ønsker tilbud, der viser udløb ved henholdsvis 60 og 67 år og vi i øvrigt ikke har kendskab til hans helbredsforhold på tegningstidspunktet, vil der, efter vores opfattelse, ikke være nogen fornuftig grund til, at nægte at imødekomme kundens ønske.

H.H. anfører i sin henvendelse til Ankenævnet (side 2 øverst), at han 'aldrig burde have været tilbudt en ringere invalidedækningsperiode end den, jeg havde i Statsanstalten og at jeg aldrig burde have været presset til noget, som jeg var direkte imod, fordi man med et urimeligt og vedvarende pres udnytter min sygdom og min manglende evne til at modstå presset'.

Forsikringen i Topdanmark var som udgangspunkt identisk med den forsikring, der var oprettet hos Statsanstalten. Forsikringen i Statsanstalten havde udløb ved alder 67 år. At vi fremsender tilbud på såvel udløb 60 som udløb 67, så understreger det blot, at der er en valgmulighed for medarbejderen. H.H. accepterede efterfølgende tilbuddet om udløb ved alder 60. Vi kan oplyse, at flere af H.H.'s kollegaer ligeledes valgte udløb ved alder tres år på deres forsikringer.

Som følge af Ankenævnets henvendelse, har vi endnu engang gennemgået hele sagsforløbet. Vi har endvidere kontaktet chefen for den afdeling, der håndterer disse medarbejdersager. Han var tillige ansat i den pågældende periode og har udarbejdet en erklæring, der beskriver proceduren for håndtering af pensionsordninger, der overdrages i forbindelse med nyansættelse i Topdanmark. Han forklarer, at de var tre medarbejdere i afdelingen i starten af 90'erne og at der ikke, hverken dengang eller nu er tilknyttet nogen form for forsikringskonsulent/assurandør på medarbejdersager. Han benægter generelt, at der foregår nogen form for 'jagt' på medarbejdere for at få dem til at ændre allerede indgåede forsikringsaftaler. Vi vedlægger erklæringen som bilag 13.

Vi har ikke fundet grundlag for at antage, at sædvanlig procedure skulle være fraveget i den konkrete sag. At medarbejderen efterfølgende vælger det tilbud, der giver

den største dækning ved pensionering, er ofte set og giver ikke i sig selv anledning til en nærmere undersøgelse af, om kunden nu også har truffet det rette valg.

Vi må afslutningsvis tage kraftigt afstand fra påstanden om, at vi skulle udøve tvang overfor medarbejderne i Topdanmark.

Vi har, efter fornyet gennemgang af sagen, ikke fundet grundlag for at ændre vores afgørelse, som vi tidligere har truffet."

Klagerens tidligere chef har ved skrivelse af 17/6 2004 til nævnet redegjort for bl.a. virksomhedens kendskab til klagerens sygdom således:

"Indledningsvis skal jeg oplyse, at jeg var ansat i Finansieringsinstituttet for Sejlsport A/S som underdirektør og varetog opgaverne som Økonomidirektør, Personaledirektør og som direktør for …afdelingen, hvor H.H. var ansat. Jeg var ansat i perioden 1984 til 1994.

Jeg skal endvidere oplyse, at personalepolitikken i selskabet var, at medarbejderne i selskabet, som havde overenskomst med Finansforbundet, skulle være omfattet af en pensionsordning, hvor udløbstidspunktet var 67 år.

I Finansieringsinstituttet for Sejlsport A/S havde ledelsen ingen interesse i, at pensionsordningen blev overført fra Danica (Statsanstalten for Livsforsikring) til Topdanmark, hvilket blev meddelt Topdanmark. Ledelsen havde heller ingen interesse i, at udløbsdatoen i forsikringsaftalerne blev ændret.

Der er således ingen tvivl om, at der blev foretaget tvang (inklusive min egen forsikring), som medførte, at medarbejderne **skulle** flytte selskab og skulle finde sig i at modtage nye tilbud.

Det fremgår da også klart af en skrivelse, som jeg modtager den 25. september 1991, at Topdanmark allerede **har** opsagt aftalen med Danica (Statsanstalten for Livsforsikring) **pr. 1. januar 1992**. Med hensyn til Topdanmarks udsagn om, at med-

arbejderne skulle ønske to nye tilbud er dette usandt. Jeg har selv modtaget to tilbud, men kun fordi det blev sendt fra Topdanmark ud fra deres **egen** beslutning.

Med hensyn til Topdanmarks vidende om H.H.'s sygdom i forbindelse med ændringen af forsikringen er det **ingen** tvivl om, at Topdanmark (personaleafdelingen, forsikringsafdelingen og ledelsen i Finansieringsinstituttet for Sejlsport) havde fuld og detaljeret viden om H.H.'s uheld og sygdom,

I forbindelse med Topdanmarks overtagelse af Aktivbanken og dermed også datterselskabet Finansieringsinstituttet for Sejlsport overgik den overordnede personalefunktion til Topdanmark, idet det var Topdanmarks personalepolitik, der skulle følges, da medarbejderne i Finansieringsinstituttet for Sejlsport A/S blev opfattet som Topdanmark medarbejdere.

Jeg har som personalechef naturligvis drøftet **samtlige** medarbejdere med Topdanmarks, personaleafdeling v/ personaledirektør E.N., også fordi visse medarbejdere i Topdanmark skulle overføres til Finansieringsinstituttet for Sejlsport A/S fra Topdanmark. Derudover har personalet været drøftet indgående i forbindelse med vore lange drøftelser omkring kravet om flytning af pensionsordningen fra Danica (Statsanstalten for Livsforsikring) til Topdanmark,

Således vil jeg fremføre, at det er usandt, at Topdanmark ikke kendte til H.H.'s sygdom i forbindelse med ændring af pensionsordningen og som Topdanmarks fremhæver i sin skrivelse, **skulle dette have indgået, som en naturlig del af rådgivningen**.

Topdanmark var meget selvrådige på daværende tidspunkt og der er **absolut ingen** tvivl om, at jeg, hvis man havde spurgt mig som personalechef, klart ville have frarådet Topdanmark at overtage H.H.'s forsikring fra Danica, (Statsanstalten for Livsforsikring) og at jeg også ville have frarådet H.H. at ændre forsikringen på et tidspunkt, hvor han **allerede** var arbejdsskadet.

Man spurgte ikke mig og jeg var således ikke vidende om ændringerne, som var i modstrid med virksomhedspolitikken og i strid med al sund fornuft f.s.v. angår H.H. Der var ingen i selskabet og i ledelsen i Topdanmarks personaleafdeling, der ikke kendte til H.H.'s uheld og sygdom.

Med hensyn til G.H.-P.'s manglende viden om H.H. må dette bero på en usædvanlig dårlig hukommelse eller dårlig gengivelse af dennes udtalelser.

G.H.-P. overtager personaleansvaret medio 1993. Som personalechef i Finansieringsinstituttet for Sejlsport A/S har jeg personligt gennemgået samtlige medarbejdere med G.H.-P., både stærke og svage sider og naturligvis også eventuelle sygdomsforløb m.v. På dette tidspunkt har H.H. været delvis uarbejdsdygtig i to år og naturligvis skal G.H.-P. som chef have og fik indgående kendskab til dette. (I øvrigt overgik H.H.'s gruppeleder også til G.H.-P.'s afdeling og hun vidste naturligvis også alt om H.H.'s sygdom, da hun havde været gruppeleder for H.H. siden dennes uheld."

I erklæring fra selskabets personaledirektør G.H.-P. dateret den 26/7 2004 hedder det:

"Kommentarer til punkt 3 i 'Klage over Topdanmark Livsforsikring i pensionssag ref. Nr. 64.024' dateret 'H., den 17. juli 2004' underskrevet af H.H.

Det er korrekt, at der i november 1992 blev ført samtaler med medarbejdere fra Finansieringsinstituttet for Sejlsport som led i en overtagelse af personaleansvaret for denne medarbejdergruppe fra 1. januar 1993. Det skete som led i en beslutning om at afvikle selskabets aktiviteter. Der blev i den anledning også ført en samtale med H.H. Jeg har imidlertid i tilknytning hertil ikke nogen erindring om, at H.H. skulle have erklæret sig delvis uarbejdsdygtig.

Fra afviklingsperioden - der for H.H.'s vedkommende strakte sig frem til 28. februar 1995 - har jeg heller ikke nogen erindring om, at H.H. skulle have erklæret sig delvist uarbejdsdygtig. Men jeg mener at kunne huske, at H.H. ind imellem klagede over hovedpine og smerter i nakken. Jeg har dog i den forbindelse ikke nogen erindring om, at H.H. af den grund skulle have haft nogen påfaldende syge- eller fraværsstatistik.

Kommentarer til 3. og 2. sidste afsnit i 'Ref. Nr. 64.024, H.H. med Topdanmark' dateret 'B., den 17. juli 2004' underskrevet af L.H.

Det er korrekt, at jeg skulle overtage personaleansvaret for en række medarbejdere fra Finansieringsinstituttet for Sejlsport, men jeg har ikke nogen erindring om, at samtlige medarbejdere blev personligt gennemgået både med hensyn til stærke og svage sider samt eventuelle sygdomsforløb m.v. sammen med L.H. Derimod husker jeg, at der i november 1992 blev ført samtaler med hver enkelt medarbejder, hvori jeg selv deltog sammen med en anden, daværende kollega fra Topdanmark (som ikke var L.H.).

Det er også korrekt, at jeg i samme forbindelse overtog personaleansvaret for H.H.'s gruppeleder. Jeg har dog ingen erindring om, at jeg med den pågældende gruppeleder har drøftet noget om, hvorvidt H.H. skulle være delvis uarbejdsdygtig."

Klageren har efterfølgende ved skrivelse af 17/6 2004 til nævnet anført følgende kommentarer i forhold til selskabets skrivelse af 24/6 2004:

"Jeg skal herefter gøre følgende bemærkninger til indholdet i Topdanmarks skrivelse:

1. Tilbud på forsikring.

   Topdanmark fremfører, at Topdanmark fremsendte to tilbud i december 1991 og at de i januar 1992 modtager begæring, hvor udløb er 67 år, men senere i april modtager erklæring om ønsket udløb ændret fra 67 år til 60 år og at police udstedes i overensstemmelse hermed.

   Som tidligere fremhævet har jeg ikke haft ønske om ændring af udløb til 60 år, da jeg på dette tidspunkt var syg og på dette tidspunkt også delvis uarbejdsdygtig.

   Topdanmark opfordres derfor til at dokumentere, at jeg har ønsket ændringsskrivelsen tilsendt og at det ikke forholder sig som jeg påstår, at det er konsulenten der af egen drift og i modsætning til mit ønske i begæringen presser på for at få mig til at ændre min beslutning og egenhændigt fremsender den omtalte blanket.

Topdanmark opfordres endvidere til at redegøre for, hvorfor police ikke er udstedt med udløb 67 år, som anført i min begæring fra 11. januar 1992. Det bemærkes, at police udstedt på baggrund af ændringsblanket 30. marts 1992 udstedes efter 2 måneder. Med samme ihærdighed burde police med udløb ved 67 år være udstedt medio marts 1992.

2. Anmodning om ændring i 2004-07-18
   Topdanmark anfører, at jeg primo 2004 retter henvendelse for at høre, om Topdanmark vil ændre udløb tilbage fra 60 år til 67 år.

   Det sene tidspunkt skyldes naturligvis, at jeg ikke 'vidste', at forsikringen var ændret fra 67 år til 60 år, som følge af min sygdom i hovedet, som netop medførte, at jeg lod mig presse til at underskrive ændringsblanketten og glemmer episoden, da jeg endelig får fred fra konsulentens evindelige pres.

3. Udtalelse fra G.H.-P.
   G.H.-P. var først min chef fra 1. november 1992, hvor jeg flyttes til Topdanmark Bank i B...

   Topdanmark opfordres til at specificere i hvilken periode G.H.-P. ikke vidste, at jeg var så syg, at det påvirkede mit arbejde, da jeg allerede inden min overflytning kun var delvis arbejdsdygtig.

   Topdanmark opfordres til at fremlægge kopi af min personalesag fra min ansættelse i finansieringsinstituttet for Sejlsport's begyndelse, idet det vil fremgå af dokumenter fra personalesamtaler med mine ledere og andre dokumenter, at jeg var arbejdsskadet.

   Topdanmark opfordres til at dokumentere, hvilke oplysninger de har modtaget om mig ved stillingtagen til min overflytning til Topdanmark Bank og tidligere ved Topdanmarks overtagelse af Finansieringsinstituttet for Sejlsport og efterfølgende ved beslutning om overtagelse af forsikringen fra Danica.

4. L.H.'s udtalelse om min arbejdsevne.
   L.H. ophører som chef for mig pr. 1. november 1992 og kan derfor næppe have mening om min arbejdsevne frem til min fratræden i 1995, hvor vi ikke var ansat i samme koncern.

   Topdanmark opfordres til at fremlægge dokumentation for denne udtalelse.

5. Topdanmarks kendskab til mit helbredsforhold.
   Topdanmark fremfører, at man, hvis man i 1991/1992 havde haft kendskab til mit helbredsforhold ville have ladet dette indgå i rådgivningen.

   Topdanmark havde det fulde kendskab til mit helbredsforhold, som tidligere nævnt.

   Topdanmark opfordres til at redegøre for, hvorledes man skulle være uvidende om dette, når man:

   a. Har foretaget due diligence af Finansieringsinstituttet for SejIsport i forbindelse med købet af Aktivbanken (dokumentation ønskes).

   b. Har foretaget personalegennemgang inden tilbud om forsikring og opsigelse af forsikringsaftale med Danica (dokumentation ønskes).

6. Pres på personalet.
   Topdanmark fremfører, at der ikke ville være nogen fornuftig grund til ikke at imødekomme kundens ønske, hvis man havde kendskab til helbredsforholdene.

   Topdanmark opfordres til at fremlægge dokumentation for, at jeg og andre ikke blev presset til at ændre vore forsikringer fra Danica til Topdanmark og dokumentation for at jeg skulle have ønsket at få forelagt to forsikringstilbud fra Topdanmark.

Jeg skal anmode om at få kopi at Topdanmarks forretningsgang fra 1991 for pensionsordninger, der ændres i forbindelse med opkøb af virksomheder og dermed overtagelse af personale."

Selskabet har mere detaljeret redegjort for sagen således ved skrivelse af 2/8 2004 til nævnet:

"Vi har følgende at bemærke til brevene:

Brevet fra H.H.

Vi vil kommentere bemærkningerne under henvisning til nummereringen der fremgår af H.H.'s brev.

Ad. 1: Topdanmark opfordres til at dokumentere, at forsikrede ønskede en ændringserklæring fremsendt vedr. udløb 60 år på forsikringen.

I den forbindelse kan vi meddele, at Topdanmark ikke har dokumentation liggende, der kan kaste lys over, hvem der har kontaktet hvem mht. fremsendelse af ændringsanmodning om nedsættelse af udløbsalder.

Vi vil dog i den forbindelse fremhæve, at Topdanmark finder det besynderligt at vi, uopfordret, skulle fremsende erklæringer der afkorter forsikringstiden på en forsikring. Dette ville stride imod enhver sund forretningstanke.

Vi fastholder i øvrigt at Topdanmark Liv ikke havde kendskab til forsikredes helbredsmæssige tilstand, hverken på tegnings- eller ændringstidspunktet i 1992.

Vi har ingen kommentarer til pkt. 1's sidste afsnit og henviser i øvrigt til vores oprindelige sagsfremstilling af 24. juni 2004.

Ad. 2: Vi henviser til vores sagsfremstilling af 24. juni 2004.

Ad. 3: Topdanmark opfordres til at specificere G.H.-P.'s viden i relation til H.H.

På baggrund af H.H.'s, samt L.H.'s breve, har Topdanmark indhentet erklæring fra G.H.-P., der beskriver hans oplevelse i forbindelse med Topdanmarks overtagelse af Finansieringsinstituttet for sejlsport.

Erklæringen vedlægges som bilag til dette brev.

Det fremgår af erklæringen fra G.H.-P., at hans opfattelse af H.H.'s sygdomsforløb i perioden 1992 til 1995 er anderledes end H.H. samt L.H.'s opfattelse.

Topdanmark er i øvrigt ikke i stand til at fremlægge kopi af H.H.'s personalesager eller dele heraf, da disse destrueres 5 år efter fratrædelse.

Ad. 4: Topdanmark opfordres til at fremlægge dokumentation for udtalelse fra L.H. Som nævnt i vores fremstilling af 24. juni 2004, er udtalelsen modtaget telefonisk, hvorfor den ikke kan dokumenteres yderligere.

Ad. 5: Topdanmarks kendskab til helbredsforhold.
I forbindelse med de almindelige regler for virksomhedsoverdragelse, i dette tilfælde hvor Topdanmark overtog Aktivbanken med tilhørende selskaber, følger personalet med over til den nye ejer på uændrede ansættelsesvilkår mht. løn, anciennitet mv.

Der er således i denne forbindelse ikke tale om, at der sker nyansættelse af det personale der overflyttes til den nye ejer. Ved overdragelsen informeres den nye ejer/arbejdsgiver omkring ansættelsesvilkår, løn, pensionsbidrag, anciennitet, arbejdsområde mm. for hver enkelt medarbejder.

Da personalet i den oprindelige virksomhed således fortsætter deres ansættelse hos den nye ejer, er det i den forbindelse underordnet mht. de ansattes helbredstilstand, da de allerede er ansat hos den oprindelige virksomheds nye ejer.

I forbindelse med overdragelsen er der derfor sket en overordnet gennemgang af de enkelte medarbejdere, men der har ikke været behov for en detaljeret gennemgang

af hver enkelt medarbejders helbredsmæssige tilstand eller lign., da det fremtidige ansættelsesforhold allerede var afklaret efter reglerne om virksomhedsoverdragelse.

I den forbindelse vil vi dog også nævne, at såfremt visse helbredsforhold er blevet nævnt mellem ledelserne i virksomhederne i forbindelse med virksomhedsoverdragelsen, ville disse informationer ikke blive videregivet til Topdanmark Liv, da dette selskab er en selvstændig juridisk enhed i Topdanmark koncernen. Videregivelse af denne type oplysninger ville stride imod både daværende og nuværende praksis.

Topdanmark Liv havde i forbindelse med overførslen ikke brug for helbredsoplysninger, da overførsler af denne type skete uden afgivelse af helbredsoplysninger. Der er alene tale om, at Topdanmark Liv overtog en bestand af kunder uden kendskab til den aktuelle risiko.

H.H. ønsker dokumentation for personalegennemgang samt dokumentation for due diligence. Denne dokumentation findes ikke, og ønsket kan derfor ikke efterkommes.

I øvrigt vil vi henvise til G.H.-P.'s erklæring vedr. de samtaler der blev gennemført i forbindelse med overdragelsen.

Ad. 6: Ønsker dokumentation for, at ansatte i Finansieringsinstituttet for sejlsport ikke blev presset til at overføre eksisterende pensionsordning fra Danica til Topdanmark.

I det vi vil henvise til vores oprindelige sagsfremstilling af 24. juni 2004 vil vi dog tilføje, at det er ganske normalt, at en arbejdsgiver der i forvejen selv ejer et pensionsselskab eller en arbejdsgiver der allerede har indgået aftale om firmapension for de oprindeligt ansatte, også har ønske om at dets egne/nye ansattes pensionsordninger placeres i dette selskab. Dette krav der skyldes forretningsmæssige samt administrative årsager er normal kutyme.

I denne type sager, i forbindelse med en virksomhedsoverdragelse, er der endog indgået en brancheaftale der tilgodeser, at en bestandsoverdragelse fra et pensionsinstitut til et andet, kan ske uden omkostninger.

Samtlige medarbejdere skulle derfor som udgangspunkt have deres fremtidige pensionsordning i Topdanmark. Topdanmark etablerede pensionsordninger uden afgivelse af helbredsoplysninger, og med tilsvarende dækninger som i Danica.

Der skete ingen forringelser i forbindelse med overførslen. Tværtimod gav Topdanmark mulighed for fleksibel pensionsalder i modsætning til den oprindelige aftale. Efter Topdanmarks opfattelse en klar forbedring af aftalen, der stemmer overens med Topdanmarks personalepolitik.

Topdanmark stiller sig uforstående overfor, at overførslen fra Danica til Topdanmark skulle være et problem i den konkrete sag, når der var mulighed for at vælge tilsvarende dækninger og udløb, som i Danica - og overførslen som nævnt skete uden afgivelse af nogen som helst form for helbredsoplysninger.

H.H. ønsker kopi af forretningsgang fra 1991 vedr. virksomhedsoverdragelser.

I den forbindelse vil vi nævne, at en sådan forretningsgang ikke findes. Ved virksomhedsoverdragelser, herunder fusioner/fissioner, er det dels aftalegrundlaget mellem parterne, dels evt. overenskomster på området mm. der i hvert enkelt tilfælde regulerer, hvorledes de ansattes eventuelle pensionsordninger skal håndteres.

Vi har ingen yderligere kommentarer til H.H.'s brev af 17. juli 2004.

Brevet fra L.H.

L.H. skriver, at der ingen tvivl er om, at såvel Topdanmarks personaleafdeling og forsikringsselskab havde fuld og detaljeret viden om H.H.'s sygdom og uheld.

Han anfører derudover at Topdanmark anså de nye medarbejdere som Topdanmark medarbejdere.

L.H. henviser til drøftelser med Topdanmark Personaledirektør E.N. vedr. medarbejderne og deres videre ansættelse i Topdanmark.

Til dette har Personaledirektør E.N. kommenteret, at det er korrekt der blev drøftet medarbejdere på overordnet niveau. Da alle medarbejdere jo allerede var ansat i Topdanmark jfr. de almindelige regler for virksomhedsoverdragelse, drejede samtalerne sig som udgangspunkt om person, alder, løn, størrelse på pensionsbidrag, anciennitet og arbejdsfunktion. E.N. husker ikke drøftelser vedr. de enkelte ansattes helbredsmæssige tilstand, da dette punkt var irrelevant pga., at samtlige medarbejdere allerede var ansat.

Se desuden vores bemærkninger under pkt. 5 på side 2 i dette brev.

I relation til L.H.'s bemærkninger vedr. G.H.-P. og de samtaler han skulle have haft med L.H., henviser vi til erklæring fra G.H.-P. dateret den 26. juli 2004.

Vi vil i øvrigt i det store hele henvise til ovenstående samt vores sagsfremstilling af 24. juni 2004.

Det er fortsat vores opfattelse at forsikringens udløb er 60 år og vi fastholder således vores afgørelse. Vi gør samtidig gældende, at Topdanmark Liv ikke kendte til de faktiske helbredsmæssige forhold for de personer, der i forbindelse med virksomhedsoverdragelsen, fortsatte deres ansættelse i Topdanmark. Disse pensionsordninger blev overført uden helbredsmæssige oplysninger til uændrede ordninger, dog med tilbud om nedsat pensionsalder. Topdanmark Liv havde derfor heller ikke indsigt i H.H.'s aktuelle helbredsmæssige tilstand, da der blev anmodet om udløb 60 år på invaliderenten."

Erklæring dateret den 23/8 2004 fra en kollega fra klagerens tidligere arbejdsplads er fremlagt i sagen og heraf fremgår:

"Til orientering kan oplyses, at jeg i perioden 1986 og frem til maj 1993 var ansat som underdirektør i Finansieringsinstituttet for Sejlsport og at jeg var medlem af sel-

skabets ledergruppe med ansvar for selskabets salgsaktiviteter (DK Finans og Sø-Finans).

H.H. pådrog sig et piskesmæld i forbindelse med en påkørsel omkring august 1991. Det var åbenlyst for enhver, at H.H.'s arbejdskapacitet var væsentligt nedsat herefter. Han bar ofte halskrave og gik da også til ugentlige smertebehandlinger i en længere periode. H.H. forsøgte i starten at bagatellisere sin sygdom og kompenserede sin nedsatte arbejdskapacitet med udvidet arbejdstid.

Senere i forløbet insisterede H.H.'s daglige leder, B.L.H. på, at han sørgede for at gå i en reel behandling.

På denne baggrund kan der ikke herske tvivl om, at selskabets ledelse på tidspunktet for ændring af H.H.'s pensionsvilkår var bekendt med hans uheld og eftervirkningerne heraf.

Selskabet blev overtaget af TopDanmark den xx/xx-

Drøftelser om den enkelte medarbejders pensionssammensætning foregik mellem TopDanmark Liv og medarbejderne. Det er min opfattelse, at TopDanmark Liv - som et selskab i TopDanmark koncernen - har et ansvar for at sikre den enkelte medarbejder den bedste rådgivning, afstemt efter medarbejderens situation og behov. TopDanmark Liv har haft alle muligheder for at kende til H.H.'s helbredsmæssige tilstand, hvorfor en ændring af hans eget oprindelige ønske om at fastholde udløbstidspunktet for hans pensionsordning fra 67 år til 60 år har været i direkte modstrid med H.H.'s tarv."

Endnu en erklæring fra en tidligere kollega dateret den 16/9 2004 er fremlagt i sagen og af denne fremgår:

"I forbindelse med at jeg har været den nærmeste leder for H.H., i perioden fra april 1991 til han stopper i 1994, vil jeg gerne have lejlighed til at beskrive det forløb som fulgte efter bilulykken i 1991.

…

I perioder arbejder han på forskellige tidspunkter, for at opdele sin arbejdsdag i intervaller som er overkommelig for ham, men efter en periode på ca. et halvt år, bliver han opereret for at afhjælpe smerterne. Det viser sig, at denne operation ikke ændrer på de smerter som H.H. fortsat har. På dette tidspunkt er H.H. så medtaget af sin sygdom, at han har meget svært ved at passe såvel sit arbejde som at opretholde sin dagligdag.

I perioden hvor jeg er H.H.'s nærmeste leder, bliver han ordineret så store doser af medicin, at han er mere eller mindre uarbejdsdygtig.

Ledelsen i såvel Finansieringsinstituttet for Sejlsport som ledelsen i Topdanmark (som senere overtager FFS) blev under hele H.H.'s sygdomsforløb underrettet om hans til en hver tid værende tilstand.

Derfor er det med stor undren at jeg erfarer, at H.H. i samme periode nedsætter sin pensionsalder på sin firmabetalte pensionsordning - efter forudgående rådgivning, da han i somme periode er mere eller mindre uarbejdsdygtig."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og finder at måtte lægge til grund, at selskabet i forbindelse med opkøbet af klagerens daværende arbejdsplads etablerede en pensionsordning med dækning svarende til den, han havde i Danica, og at denne senere blev ændret som følge af, at selskabet fremsendte tilbud som klageren accepterede. Nævnet finder det på det foreliggende grundlag endvidere ikke godtgjort, at Topdanmark Liv har haft indflydelse på klagerens valg af pensionsordning.

Dette udelukker dog ikke, at en nærmere bevisførelse for en domstol kan begrunde et andet resultat.

Med dette forbehold

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen